

Arribar, o no, a final de mes

A aquestes alçades de la crisi potser no calen gaires enquestes per saber que la disminució dels recursos de les famílies ha anat acompanyada d'un preocupant augment de la pobresa. Però per si de cas encara en teníem algun dubte, l'última edició de l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població* de l'Institut d'Estadística de Catalunya ens ha confirmat allò que sospitàvem. L'enquesta ha incorporat algunes novetats, com més informació sobre la renda de les famílies i el risc de pobresa. Tot, suposadament, per harmonitzar les dades amb les directrius europees i així poder comparar els resultats amb els països del nostre entorn. Sigui com sigui, i com ja era d'esperar, les dades de casa nostra no són precisament per llançar coets. En el cas de les comarques gironines, ens diuen que el 60 % de la població, és a dir, al voltant de 452.000 gironins, tenen dificultats per arribar a final de mes. Ni més ni menys que gairebé mig milió de persones. També és cert que l'estudi inclou diferents graus, des dels que tenen «molta dificultat» fins als que tenen «certa dificultat». A això hi hauríem d'afegir la percepció que té cadascú de dificultat, perquè n'hi ha que passen o han de passar amb menys de 600, 800 o 1.000 euros i d'altres que cobren vuit vegades més i encara no en fan prou. Només cal recordar quan l'ex-presidenta d'una comunitat autònoma espanyola va explicar que no arribava a final de mes amb un sou de més de... 8.000 euros mensuals! Potser era cert, ja que en l'època de les vaques grasses molts van estirar més el braç que la màniga: entre ells, molts d'aquest

Més de 40.000 necessitats

L'estadística diu que a les comarques gironines la majoria de la població té problemes per arribar a final de mes, però la realitat és que n'hi ha que no tenen prou recursos ni per menjar com cal. Les dades del Banc dels Aliments de les Comarques de Girona constaten aquesta realitat. Abans de la crisi, les més de 100 entitats benèfiques que reparteixen els aliments que recull el Banc ateníen cada any unes 13.000 persones necessitades. Ara n'atenen al voltant de 41.000, més del triple. I les previsions són a l'alça.

MARC VIDENS

mig milió de gironins que ara tenen problemes i que llavors es van creure que podien viure més enllà de les seves possibilitats. Es van creure que en comptes de viure en un pis podien viure en una casa amb piscina, que en comptes de conduir un utilitari podien comprar un cotxe de gamma alta, i que en comptes de conformar-se amb un apartament a la Costa Brava en podien tenir un altre a la Cerdanya o a la Garrotxa. Però el problema és que s'ho van creure perquè un dia si i l'altre també els que controlen els diners i els polítics no es cansaven de dir-los que anàvem d'allò més bé. Com ara no es cansen de dir-nos que tard o d'hora ens trauran de l'atzucac on ens han portat ells mateixos. Entre els gironins que l'estadística diu que poden arribar a final de mes n'hi deu haver molts que no van caure en l'engany. Així que és molt injust que ara hagin de pagar justos per pecadors, encara que només hagin pecat per crèduls.